

el nou cavall EXPRESS

BUTLLETÍ DE L'ASSOCIACIÓ DE MARXES DE CAVALL DE CATALUNYA

AMAC. Rambla Guipúscoa, 23-24, 4t. 08018 Barcelona. Telèfon 667 717 979

DESEMBRE 2017 N° 87

EDITORIAL

S'acaba 2016 i amb ell tot un seguit d'activitats i rutes que durant tot l'any s'han dut a terme amb l'esperança que els socis que hi han participat n'hagin gaudit. Aprofito aquestes línies per desitjar-vos, tant jo com tots els membres de la Junta, unes bones festes de Nadal, un bon Cap d'Any i un feliç i venturós 2017.

Joan Martí Pozzi
President

CALENDARI D'ACTIVITATS AMAC 2017

MES	DATA	ACTIVITAT	ORGANITZA
Gener	21	Olesa de Bonesvalls	AMAC
Gener	28 i 29	Taller preparació de rutes amb GPS	Joan Pi
Febrer	18 i 19	Tàrrega	Toni Badia
Març	18 i 19	El Montseny	Joan Munts
Abril/maig	29,30 i 1	Cavall de Ferro (Serra d'Oden)	AMAC
Maig	13 i 14	Sortida Autonomia	AMAC
Maig	27 i 28	L'Anoia	Lluís Sagristà
Juny	10 i 11	Sortida Autonomia	AMAC
Juliol	8 i 9	Centelles	Santi Mas
Agost	1a Set.	Vacances d'estiu	AMAC
Setembre	2 i 3	Sortida Autonomia	AMAC
Setembre	23 i 24	Fonollet	Socis Casserres
Octubre	12 al 15	EQUITROBADA	AMAC
Novembre	11 i 12	Vallés Oriental	Maite Puig/Jaume Cruselles
Novembre	25	Assemblea General	AMAC

VOLTAR PER CATALUNYA L'AMAC A ALPENS

El dissabte i diumenge 1 i 2 d'octubre es va realitzar una de les trobades de l'AMAC a Alpens, organitzada pel Francesc Castany. La ruta es va realitzar durant dos dies entre els quals es van recórrer 53 quilòmetres.

Tots a punt pel partit

Alguns genets vam portar els cavalls a Alpens el dia previ a la ruta, on van passar la nit, i els genets vam allotjar-nos a la Casa de Colònies la Torre.

El primer dia 1 d'octubre després d'esmorzar i d'esperar els genets que faltaven, vam sortir d'Alpens una vintena de cavalls. Passant per corriols i camins muntanyosos vam arribar a l'ermita de Santa Margarida. Vam parar a dinar al Prat de Soveies on s'hi van afegir dos binomis més; una mula i un poni, i després d'haver passat una bona estona, vam dirigir-nos altra vegada cap a Alpens. Una vegada alimentats els cavalls, els genets i els acompanyants vam anar a sopar al restaurant de Cala Cinta, a l'Alou.

L'endemà, havent passat una nit sorollosa pels roncs d'alguns

dels genets i desitjant que no plugués, un cop esmorzats a la Fonda d'Alpens, comptant amb més genets que el dia anterior, vam dirigir-nos al Santuari del Munts.

Vam iniciar la ruta pel mig del poble i creuant terres lluçaneses vam arribar als Munts, on vam fer un descans i gaudir d'unes precioses vistes catalanes. Un cop acabada la cervesa, vam baixar cap al Collet de Sant Agustí, cap a l'Alou i vam arribar a Alpens passant per la casa del Colomer. Després de desensellar, raspallar i donar menjar als cavalls, els genets vam acabar l'excursió amb un àpat a la Fonda d'Alpens.

Va ser una excursió molt divertida i amb molt bona companyia, esperem que la resta de genets s'ho hagin passat tan bé com nosaltres. **Maria i Irene Barcons**

VOLTAR PER CATALUNYA

IX CAVALLADA DE FONOLLET

Per novè any consecutiu, i com sempre, coincidint amb la famosa Festa Major de Fonollet, els dissabte 24 de setembre va tenir lloc la IX Cavallada de Fonollet.

Com cada any, aquesta consistia en fer un recorregut d'uns 20 quilòmetres per la zona de Fonollet, Casserres i Puig-reig, i en acabar, un dinar de germanor sota la carpa de Fonollet.

La sortida va tenir lloc al matí, amb un total de trenta cavalls. La ruta ens va portar a través dels camins i senders de terra del Baix Berguedà, resseguint el paisatge fonollenc, enmig dels joves boscos de roure i pi. La ruta d'aquest any ens havia de portar fins al Serrat dels Tres Hereus, muntanya de 633 metres que es troba entre els municipis d'Avià i Casserres, i que rep aquest nom perquè al seu hi fiten tres finques de diferent propietat. Per problemes d'horari, i veient que la rua de cavalls no avançava a la velocitat que havíem calculat des de l'organització, es va decidir

suprimir la pujada al Serrat, per tal d'arribar a Fonollet sobre l'horari previst.

Al final de la ruta, i un cop retornats al punt de sortida, els Fonollet Games esperaven als equips de participants. Avalats per l'èxit que cada any recullen aquests jocs eqüestres, des de l'organització vam tornar a organitzar unes proves, amb la intenció que, de nou, els genets poguessin avaluar la seva destresa a l'hora de muntar, això sí, sense perdre de vista l'objectiu principal de divertir-nos una mica tots plegats.

Aquest any, vàrem voler sorprendre els assistents de la cavallada amb una nova prova: un Micro Sprint d'Orientació. Es tracta d'una forma diferent de combinar esport i ment. Són curses d'orientació a petita escala, perfectes per descobrir les curses d'o-

*Arabs i mulos, tots són bons
per orientar-se*

micro sprint d'orientació

orientació i alhora per posar a prova les capacitats físiques i mentals dels participants. Es tracta de trobar tots els punts que venen marcats en un mapa que facilita l'organització, amb el mínim de temps possible i es practica en un espai reduït i clarament delimitat (en el nostre cas, varem escollir uns camps de conreu disposats en feixes de diferents nivells). És tracta d'una prova de curta durada en la qual les dificultats del terreny i els diferents elements artificials (tanques i cintes) que s'hi col·loquen obliguen els participants a estar molt atents en tot moment al mapa per decidir quin és el millor camí per arribar a cadascun dels punts.

Per tal de preparar aquesta prova, des de l'organització vam tenir el luxe de poder comptar amb la col·laboració de'n Pau Llorens, orientador casserrenc, campió de Catalunya i que ha competit a nivell nacional i internacional, aconseguint una 19a posició al Campionat del Món universitari aquest estiu 2016. En Pau es va encarregar de dissenyar el micro sprint de Fonollet i fer-ne les adaptacions necessàries, ja que normalment és una prova que és fa a peu, i no a cavall.

El resultat va ser una activitat molt enriquidora i sobretot molt divertida, que va agradar molt a tothom, i que estem segurs que intentarem repetir. Si voleu saber més sobre les curses d'orienta-

ció i els Micro Sprints, us aconsello que entreu a la pàgina www.microsprints.org, o bé, a través de les xarxes socials.

Com cada any, la prova era puntuable i, al final del dia, es van repartir els premis Claus de Ferrar.

Després de la Micro Sprint d'Orientació Equestre, ens vam dirigir cap a la carpa de Fonollet on ens esperaven els nostres amics de l'Associació de Veïns de Fonollet amb l'aperitiu de benvinguda i el dinar, i on després es van donar els premis Claus de Ferrar als equips que havien aconseguit millors temps a la Micro Sprint. Aquest any, l'organització va comptar amb dos patrocinadors de luxe, que van aportar els premis per als corredors més ràpids: d'una banda, en Gerard Pujols, ferrador, que mitjançant un delicat treball de modelat dels tradicionals claus de ferrar els va convertir en agulles de pit com a trofeu, i per altra banda, en Toni Badia i la Lourdes, que van obsequiar els tres primers equips de la classificació amb un magnífic lot de Vinagres Badia.

Agraïm de tot cor l'ajuda que ens heu donat totes les persones esmentades, així com l'assistència de tots els participants. Esperem poder-nos retrobar l'any que ve.

Montse, Joan, Pere, Jordi i Iolanda

ACTIVITATS

DISSENY DE RUTES AMB GPS

El passat dia 19 de novembre es va realitzar el curs de GPS amb un grup de 8 companys de l'associació.

L'objectiu d'aquest curs d'iniciació és aprendre els conceptes bàsics de disseny de rutes amb ajut de la tecnologia GPS.

Es treballa el conèixer com funciona l'aparell en si, programes de cartografia, com buscar plànols i tracks, com baixar-los a l'ordinador i com treballar-los per dissenyar una ruta.

La part pràctica consisteix en passar aquesta feina al GPS i sobre el terreny validar-la.

Degut a l'interès que han expressat els socis, estan previstos dos cursos més els dies 28 i 29 de gener 2017.

Aprenent a dissenyar la pròpia ruta

PREGUNTES QUE VOLDRIES QUE ET FESSIN AL VOLTANT DEL MÓN DEL CAVALL

Entrevista a Rosa Maria Badia

Rosa M. Badia va néixer a Gavà fa 56 anys i actualment resideix a Begues. Està casada amb l'Antoni i té una filla de 23 anys, l'Ariadna que és Tècnic Esportiu en Equitació. Actualment, treballa a Cornellà com a responsable d'atenció al client en la empresa d'ulleres de protecció PEGASO.

Tota la vida li han agradat els cavalls, afició que ha heretat del seu pare. No obstant això, no va començar a fer classes i a muntar continuadament fins als 43 anys, quan, per acompanyar la seva filla Ariadna, va decidir aprendre'n amb ella.

Fa 12 anys que passeja per les muntanyes del Garraf i l'Ordal amb el Willy, un cavall creuat tordo de 19 anys, a qui no necessita demanar-li res, ja que es compen-tren tan bé que el cavall sap el que la Rosa vol fer en cada moment i la Rosa sap el que el Willy vol.

La Rosa es també tresorera de l'associació AMICS DEL CAVALL DE BEGUES.

1 D'ON ET VE L'AFICIÓ AL CAVALL?

En principi, del meu pare. Ell vé de pagès i a casa seva sempre havien tingut cavall. És una afició que encara li dura i sempre que té ocasió s'acosta a veure i a tocar els cavalls. Quan jo era petita a casa teníem un camió i portàvem els productes dels pagesos de Gavà a l'antic Born de Barcelona. Als anys 60 encara hi havia molts pagesos que venien amb el carro a descarregar a casa i jo sempre havia de pujar dalt del cavall o del matxo. És una cosa que es porta a dins.

2 COM VA SER QUE DECIDISSIS COMENÇAR A MUNTAR A UNA EDAT TAN TARDANA?

Quan la meva filla tenia 10 anys va dir que volia aprendre a muntar i nosaltres en aquell moment vivíem a Gavà i ens van parlar de l'hípica de Begues. Com que jo havia de portar-la, vaig pensar que ambdues podríem compartir la classe amb un professor particular.

3 I D'AQUÍ A TENIR CAVALL PROPI?

El meu marit ens venia a veure mentre fèiem classe i, de mica en mica, vàrem anar fent amistat amb la gent de l'hípica de Begues. El Willy era en aquell moment propietat del fill de

l'amo de l'hípica i sempre estava a la quadra tancat i no sortia quasi mai. Per mi era com un somni poder comprar-lo. No vaig parar fins que vaig aconseguir que ens el vengués. Primer va ser el cavall del meu marit que va començar a muntar als 52 anys! I al cap d'un parell d'anys ell es va comprar un altre cavall i em va passar el Willy. Per fi tenia el cavall dels meus somnis!

4 QUÈ VA PASSAR AMB L'HÍPICA DE BEGUES?

Després de més de 30 anys d'activitat, l'any 2007 va tancar i Begues es va quedar sense hípica

5 COM VA SER QUE VAU DECIDIR CREAR L'ASSOCIACIÓ AMICS DEL CAVALL DE BEGUES?

Quan l'hípica va tancar, tots els que teníem cavall a Begues vàrem haver de buscar un lloc on portar-los. Alguns van anar a l'hípica d'Olesa, d'altres, a la Sentiu (Gavà), a Torrelles o a casa. Ens vàrem dispersar i era difícil coincidir, ja que cadascú sortia per la zona on tenia el cavall. Per aquesta raó vàrem constituir l'associació, per tenir un vincle que ens unís a tots els qui teníem cavalls a Begues, encara que els tinguéssim en llocs diferents. D'altra banda, en tancar l'hípica també es van perdre els Tres Tombs de Begues que s'havien celebrat tota la vida. Així és que aquesta va ser una de les principals raons de ser de la nostra associació: la recuperació dels Tres Tombs l'any 2012. L'altra raó important és l'acostament dels cavalls als nens, ja que també organitzem passejades a cavall dins dels actes de la Festa Major i en alguna altra activitat. És una llàstima que un poble amb un entorn natural tan privilegiat no disposi d'una instal·lació per a la pràctica de l'equitació, però encara que hi ha algun projecte pel futur, de moment no hi ha res concret.

6 COM VAS CONÈIXER L'AMAC?

A través del Joan Martí Pozzi i de la Montse Ortonoves. Com bé sabeu, ells són de Begues i quan sortíem amb ells de passeig ens explicaven les sortides que organitzava l'AMAC i finalment vàrem acabar fent-nos socis. La meua experiència amb l'AMAC sempre ha estat molt agradable. Encara que no coneguis pràcticament ningú, et fan sentir com si fossis amic de tota la vida. Crec que això és el més important que té l'AMAC: el vincle d'unió és la passió pels cavalls i la resta no importa: no hi fa res si parles castellà o català, si vens d'aquí o d'allà, si tens més mitjans econòmics o menys, si ets jove o gran, tan sols importa que t'agradi molt els cavalls. Jo sempre m'he sentit molt ben acollida, malgrat que no he pogut participar en gaires sortides, per diverses circumstàncies.

7 QUÈ OPINES DE LES SORTIDES DE L'AMAC, LES TROBES DIFÍCILS?

A mi particularment em semblen de vegades una mica llargues per als genets i exigents per als cavalls. Penseu que el meu cavall és una mica gran i quan encara una pujada molt forta, li costa. Entenc, no obstant això, que els qui porten cavalls àrabs o cavalls més joves, no tenen cap problema i és lògic que les rutes es programin pensant en l'interès general. És qüestió de triar aquelles que creus que són més convenientes per tu com a genet i per les característiques del teu cavall. De fet, hi ha rutes de tots els nivells.

8 QUIN CREUS QUE ÉS EL "FET DIFERENCIAL" DE L'AMAC?

Crec que és una associació molt especial, ja que és com una cooperativa autogestionada on tots els beneficis reverteixen

ROSA MARIA BADIA

en els propis socis i els esforços que aquests inverteixen són molt pocs comparant-ho amb els guanys que n'obtenen. A canvi d'una petita quota anual i de col·laborar en l'organització d'alguna ruta a la zona del soci (hi ha anys que no toca fer res), podem passejar amb els nostres cavalls per rutes guiades a tot Catalunya o, de vegades, fora, sense haver d'amoinar-nos de buscar guies, allotjament, restaurants, hostatge pels cavalls, etc. Tot ens ho donen fet i per un preu molt inferior al que ens costaria si ho féssim pel nostre compte. I a més, amb una gent encantadora!! Què més es pot demanar?

9 ON TENS EL TEU CAVALL ARA?

Des del 2012 el tinc a casa. Vam treure el jardí i vam construir dues quadres i dos paddocks. En total uns 200 metres. No és molt, però suficient perquè hi estiguin de gust. Per mi és molt gratificant poder tenir-ne cura i saber el que menja i quan menja. També és molt pràctic perquè quan tens una estoneta per muntar, en un moment, el prepares i surts, mentre que si has d'anar a l'hípica, de vegades et fa mandra i ja no surts.

10 EL TENS SOL?

No, els cavalls no suporten estar sols. Al principi, teníem també el cavall del meu marit, però es va morir i de moment, fins que no en trobi un altre, tenim una poni shetland que es diu Idriss i té dos anyets. Es porten molt bé i s'estimen moltíssim.

11 PORTA MOLTA FEINA TENIR CURA D'UN CAVALL A CASA?

La part més feixuga és netejar els paddocks. A casa vàrem posar pedretes petites rodones perquè no es faci fang quan plou i no es facin mal si s'ageuen. És molt pràctic de netejar, però està clar, ja sabem que la "producció és contínua" i per tant, has de netejar diverses vegades al dia. Penseu que jo els tinc just davant de casa i no sentim pràcticament cap mala olor i no volem tampoc que els veïns es queixin. Jo crec que sóc la persona que dorm més a prop del seu cavall, potser a uns cinc metres com a màxim! Són el primer que veig quan em llevo i el darrer que veig quan vaig a dormir i.... m'encanta!

XXVIII CAVALL DE FERRO

El XXVIII Cavall de Ferro tenia per títol: Cardona i els tresors del Solsonés. Durant els quatre dies de durada, la trentena llarga de cavalls participants, i els seus genets i acompanyants, van poder visitar els «tresors» de la zona com la parròquia de Sant Esteve d'Olins, la Torre Riner, el Santuari del Mirable, el poble de Su i el de Pinós (centre geogràfic de Catalunya) i, naturalment, l'imponent Castell de Cardona i admirar els paratges del pantà de Sant Ponç, les muntanyes de Port del Comte i el Cadí, també el Pedraforca i, sempre a la vista, la Serralada de Montserrat.

Dit això, i com una imatge val més que mil paraules, aquí teniu el Cavall de Ferro:

Comença l'aventura per a tothom

El binomi aigua/cavall és força atractiu !

Visites a peu i a cavall pels llocs d'interès: cavall i cultura

Recorrent paisatges ben diversos

La nostra prioritat, que els cavalls també gaudeixin en aquestes sortides i tinguin bon descans, menjar i beure.

I els genets s'afanyen a preparar-ho !

El nostre sincer agraïment a la gent del Camping Solsonés i veïns que, en un moment delicat per nosaltres, van estar al nostre costat amb generositat i eficàcia. Moltes gràcies !

Les gràcies també a la Sílvia Rovira de Rutes BTT i Senderisme, que ens va ajudar en el traçat del recorregut i a la Montse Llongueras que, com sempre, va estar al peu del canó perquè tot sortís perfecte en l'organització.

Allotjaments i restaurants perfectes Càmping El Solsonés, Vilars Rurals de Cardona, restaurant Pla d'Abella.

Ruta

SANT ROMÀ D'ABELLA - CLAVEROL: AL PEU DE LA SERRA DE BOUMORT

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL

Hem deixat l'estiu enrere i entrem a la tardor, moment adient per les rutes a cavall per les terres prepireniques: voltors, boscos acolorits, bolets i ruta literària ens esperen!

La nostra ruta surt de Sant Romà d'Abella, al peu de la serra de Carreu, a la comarca del Pallars Jussà.

Sant Romà pertany al municipi d'Isona i el seu nom vé de la seva església romànica. A la part superior es troben les restes del castell conquerit a principis del segle XII pel conegut cavaller Arnau Mir de Tost.

Aparquem el remolc al carrer, prop de la parada del bus escolar que no funciona el cap de setmana (així ens ho han fet saber els "avis" del poble que també el vigilaran el cap de setmana, voluntàriament!). Sense problemes d'espai, ensellem el cavalls i col·loquem l'equipatge, el nostre menjar i el dels cavalls i comencem la ruta cap al desconegut. El dia és presenta assolellat. A la sortida del poble ens acomiada l'ermita de Sant Pere Màrtir del segle XI, posada damunt del camí.

MAPA DE LA RUTA

La Serra de Carreu

El camí planeja en direcció NE envoltat de conreus d'ametllers i ens porta a trobar el riu Abella que, normalment, porta aigua. Passat el riu enfilem cap a N, direcció la serra de Carreu. Després d'unes masies no gaire cuidades que serveixen de corral per a les ovelles, sembla que el camí es perdi en el Tossal de la Doba. Hem de posar-hi imaginació, doncs el paisatge és ben especial. Passat el tossal es recupera el camí en un tram d'arbres de conreu replantats.

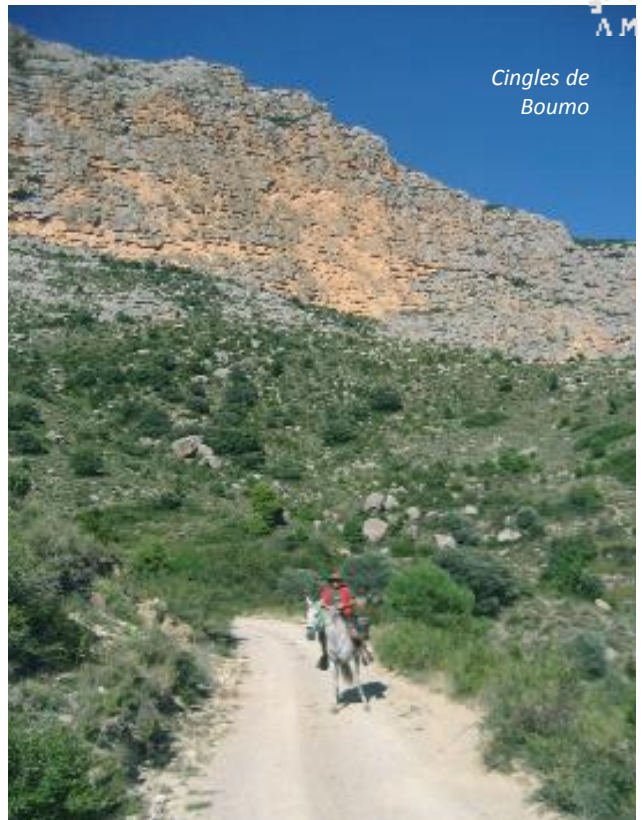
Arribem al peu de la serra al punt del Barranc de Gassó, un corriol surt per dins del barranc, és temptador, sabem que retalla, però no ens atrevim.

Ara la pista és ferma i dura i puja pel vessant Sud de la serra. La muntanya és un roquer calcari ressec i amb poca vegetació. El sol fa d'aquests 300m de desnivell un forn i, poc abans d'arribar al coll, parem a fer un descans, encara que hauria estat millor tot arribant a dalt. Al Portell de Gassó el paisatge canvia totalment. Tornem a parar perquè apareixen els primers bolets. A la nostra esquena queda la vall de Conques i el vessant Nord del Montsec, davant nostre la serra de Boumort s'alça imponent.

Ara el camí suau planeja entre els pins cap a NE, el terra és tou i amable i collim rovellons. Arribem a la pista principal que segueix el riu Carreu en direcció Oest, tenim gana, és hora de menjar i parem en un clot calorós ple de mosques incòmodes i amb poca herba per als cavalls. No pareu, val la pena fer un tros més fins a la font de les Trilles, amb aigua, ombra, herba i, fins i tot, taules per seure.

Poc abans de la font surt el trencall cap al poble Herba-Savina, ara abandonat, però malauradament famós per uns episodis tràgics molt ben descrits per en Pep Coll al seu llibre "Dos taüts blancs, taüts negres". Són quatre quilòmetres, entre anar i tornar, interessant si heu llegit el llibre. Posa la pell de gallina estar al lloc real dels fets.

A la tarda seguim una pista ampla sense dificultats. A la dreta, els cingles de Boumort que s'alcen a més de 1000m. Estem al ves-

Cingles de Boumort

sant Sud, el terreny és sec i la vegetació pobre. Per sota nostre el riu Carreu i, dominant el paisatge, el cim del Montagut de 1350m. Anem perdent alçada i els voltors fan vols majestuosos per damunt nostre i podem veure els seus nius a les parets de roca.

Claverol

RUTES PER GAUDIR DE CAPS DE SETMANA A CAVALL: AL PEU DE LA SERRA DE BOUMORT

No triguem gaire a arribar a Pesonada, l'altre poble literari també protagonista dels mateixos fets. Aquí comença l'asfalt i juguem a fet i amagar amb la carretera fins a Sant Martí de Canals. Aquí parada obligada! El poble és bonic amb ganes i molt cuidat, conserva el nucli medieval de principis del segle XI, amb la seva església d'origen romànic situada enmig d'un lloc de difícil accés ja que encara conserva el portal que tancava el recinte. El conjunt és espectacular.

Després de la visita, continuem cap a Claverol ja no gaire lluny. El camí entre conreus, alguns abandonats, ens porta fins al fons del barranc de la Font d'Àrtic, quasi a tocar de la carretera i trobem l'antic camí de carro que s'enfila envoltat d'alzines fins al poble.

Claverol està situat dalt d'un turó a 760m, ben reconstruït no ha perdut el seu aspecte medieval. Del castell del s.X se'n conserva poca cosa.

Ens allotgem a Casa Churchill: Després d'una jornada de 36km amb desnivells i força calor, ens trobem nedant a la piscina interior amb unes vistes increïbles sobre el pantà de Sant Antoni. Habitació, sopar i tracte exquisits.

Els cavalls dormen al costat del poble, amb un tancat elèctric sense corrent. Tenen molta herba i un veí ens ha posat aigua a dojo, però ens quedem amb el dubte si hi seran el dia següent. Si feu el recorregut, seria interessant millorar el lloc per als cavalls però, si aneu amb cotxe de recolzament, tan sols cal portar un tancat elèctric que funcioni. Espai n'hi ha de sobres.

Ens llevem aviat per donar menjar als cavalls i veure que no han marxat ens reconforta i ens obre la gana per esmorzar.

Reprenem el camí refent el tram fins a Sant Matí de Canals, on ens desviem entre conreus direcció a Aramunt.

Aramunt és un poblet petit al peu de la muntanya de Sant Corneli. Al costat es veuen les runes d'Aramunt Vell que va ser un lloc on s'establiren els colons durant la romanització i es va abandonar definitivament el primer terç del segle XX per culpa d'una pandèmia. Passat Aramunt i, creuat el riu Carreu trobem una font amb molta aigua. És la font de la O, amb unes taules per dinar, perfecta per fer una aturada "tècnica" per cavalls i genets.

PERFIL DE LA RUTA DEL PRIMER DIA

El camí segueix ample, planejant i, envoltat de boscos al peu de la muntanya de Sant Corneli. En travessar el barranc de la Podega tocant al pantà, la pista s'enfila cap a Montesquiú. El mapa ens marca una font on pensem dinar, la calor es deixa notar i la pista ben assolellada fa pujada. Abans d'arribar a Montesquiú, ens trobem l'ermita de Sant Serní, una capella molt senzilla del romànic rural del segle XII. Parem i la visitem, és una preciositat, amb uns frescos molt bonics a les parets que, pel seu estat d'abandó, aviat serà una ruïna. Sempre és trist veure com aquests petits tresors estan condemnats a desaparèixer.

Montesquiú està abandonat. L'any 1960 encara hi constaven 30 persones, però a partir dels anys setanta ja consta com a despoblat. Actualment, té la major part de cases en ruïnes.

Quan es va construir el pantà de Sant Antoni a l'any 1913, van quedar la major part de les terres fèrtils sota l'aigua, com a compensació, La Canadiense, que era l'empresa encarregada de la construcció, els va donar la llum de franc, però sense les millors terres el poble no va poder sobreviure. No el visitem, la calor apreta i busquem la font indicada per dinar. No en trobem cap rastre, ni ombra ni un lloc amable per dinar. Millor aturar-se a l'ermita. En un lloc amb poca ombra i desavinent fem l'aturada.

Com sol passar, una estoneta més amunt trobem un lloc molt millor, però ara ja estem dinats i ens enfilem cap el Coll d'Orcau. Déu-ni-dó la pujada! Per sort estem envoltats de bosc. Des del

Sant Serní

PERFIL DE LA RUTA DEL SEGON DIA

cim, veiem les runes del castell d'Orcau i a sota, el poble. El Castell d'Orcau es construeix al voltant del canvi de mil·lenni, quan la frontera separava els comtats catalans dels sarraïns. Era un castell fronterer entre els dominis del comtat de Pallars i els dominis d'Arnau Mir de Tost, el conegut cavaller que ens ha acompanyat bona part de la ruta. En arribar al poble ens desviem cap a la dreta per un corriol de ferradura que travessa el Torrent del Carant fins arribar a les Eres de Sant Joan, un conjunt de cases deshabitades a l'altre costat del

torrent i sota el cim del Puig Falconer. El més destacable és la església romànica de Sant Joan Baptista d'Orcau. Parem a fer un descans i gaudir de les vistes de poble i castell. El lloc és frescal i molt bonic, llàstima la manca d'aigua. Ens queden uns 10km per arribar, no tenim pressa.

Ens costa una mica trobar el camí perdut entre els matolls quan baixem fins el riu Abella, boscos i conreus es van alternant en un terreny laberíntic i, al mateix temps, interessant.

El riu porta aigua i els cavalls ho agraeixen, tenien set.

Reculem uns metres per endinsar-nos pel Barranc de la Costa Gran, un sender que seguim fins que, de mica en mica, es va fent més ample i ens porta a Basturs.

Passem de llarg, sembla recent bombardejat. El següent objectiu és l'estany de Basturs, d'origen càrstic com el de Banyoles i el de Montcortés. Fem el tom a l'estany, admirant la seva singularitat, i deixant per una altra ocasió la visita a Montcortés. Ens queda un quilòmetre i mig per Sant Romà.

En arribar al poble, trobem l'antic abeurador amb aigua fresca Un regal perfecte. Hem completat la ruta d'avui de 29km que ens ha permès gaudir d'un territori força desconegut.

FITXA DE LA RUTA: AL PEU DE LA SERRA DE BOUMORT

- ▶ **COMARQUES:** Alt Urgell ▶ **Dies de durada:** 2 dies ▶ **Km totals:** 36km + 29km = 65km
- ▶ **Direcció recomanada per fer la ruta:** Sortida Sant Romà d'Abella a Claverol. Direcció oposada a les agulles del rellotge.
- ▶ **Tipus d'allotjament per a les persones:** Casa Churchill. Casa rural molt bonica que disposa de piscina interior climatitzada.
- ▶ **Tipus d'allotjament pels cavalls:** No tenen, els cavalls han de dormir lligats a la corda.
- ▶ **Logística:** No tenen menjar pels cavalls, però sí molta herba en aquesta època. Durant el recorregut no es troba cap tipus de restaurant, bar o botiga.
- ▶ **Dificultat:** Dificultat baixa, desnivells sobtats.
- ▶ **Notes d'interès:** Seguiu la ruta literària d'en Pep Coll. Visiteu Sant Martí de Canals. Montesquiú, Orcau i Sant Corneli. L'estany de Basturs. Observeu els voltors. Baixeu al pantà i refresqueu els cavalls

Podeu trobar el TRAC a la pàgina web: www.amac.cat

Orcau

